

vedtaget af Udvalget. I Overensstemmelse hermed har Regeringen fremsat det nævnte Lovforslag, og jeg skal nu tillade mig nærmere at paapege en Del af de Forandringer, der i det forelagte Lovforslag er gjort i Forhold til den nugældende Lov.

§ 1, 1ste Stykke, omhandler Retten til Fiskeri i ferske Vande. Definitionen af denne Ret er her foreslaaet ændret. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) omtalte det i Gaar, og jeg kan fuldt ud slutte mig til de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde derom. Dog vil jeg tillade mig at anføre noget mere. I den nugældende Lov bestemmes Rettigheden saaledes: „enhver ud for sin Grund og indtil midtstrøms“. I det foreliggende Lovforslag defineres den saaledes: „enhver Ejer ud for sin Grund paa den Del af Vandet, der til enhver Tid ligger hans Jordlod nærmere end nogen anden Jordlod“. Det er absolut en klarere Formulering af Lodsejernes Ret til Fiskeri end Betegnelsen: „enhver ud for sin Grund indtil midtstrøms“. Disse Ord er gaaet over fra Loven af 26. Marts 1898, og det samme Udtryk findes ligeledes i Lov af 5. April 1888, ligesom ogsaa Udtrykket „Midtstrømslinien“ er benyttet, og hermed synes der at være forstaaet en fast, uforanderlig Skillelinie i Midten af Vandløbet. Dog ses det af ældre Kommissionsudtalelser, at det samme Udtryk ogsaa er forstaaet i en hel anden Betydning, nemlig som Midten af selve Strømmen, som denne til enhver Tid har forment sig. Det vil jo ses, at det er højst uheldigt, naar der staar en saadan Betegnelse i en Lov, som kan forstaaes og fortolkes paa flere Maader.

I den nugældende § 1, sammenlignet med § 2, staar ogsaa Udtrykket „Midtstrømslinien“, og det maa forstaaes, som om der dermed virkelig menes Midten af Strømmen. Men ser man saa i § 2, 2det Punktum, vil man se, at der bestemmes, at dersom der „fra begge Bredder af et Vandløb, enten lige overfor hinanden eller i kortere Afstand fra hinanden end 20 Alen (12½ Meter)“, anbringes saadanne Indretninger, maa dog ingen af dem bringes Midtstrømslinien nærmere, „end at der i Midten af Vandløbet bliver et aabent Rum af ⅓ af dets Bredder“. Dette synes jo at forudsætte, at Midtstrømslinien altid ligger i Midten af Vandet. Dette er imidlertid en Forudsætning, der langt fra altid stemmer med de virkelige Forhold.

Der er saaledes flere Forstaaelser af Ordet „midtstrøms“. Vil man regne, at „midtstrøms“ er en Linie, der ligger i

Midten af Strømmen, ja, saa kan den jo godt ligge nærmere ved den ene end ved den anden Bred. Vi ved jo godt, at mange Gange gaar Strømmen — f. Eks. i et Aaløb — tæt op ad den ene Bred, medens der f. Eks. er $\frac{3}{4}$ af Aaløbets Bredder over til den anden Bred. Der er altsaa nogen Usikkerhed ved det Udtryk, der hidtil har været brugt, og jeg finder, at det er formaalstjenligt, at det er blevet erstattet med en langt klarere Betegnelse. For Resten maa jeg ogsaa sige, at f. Eks. for Søers Vedkommende kan der jo slet ikke være Tale om Strøm.

Lovforslagets § 1, 3die Stykke, omhandler Regler for Afløsning af Fiskeriretten paa Steder, hvor denne fra ældre Tid er adskilt fra Grundejerretten og saaledes bestaar som selvstændig Rettighed. Ifølge den nugældende Lovs § 1, 3die og 4de Stykke, skal en saadan Afløsning foretages ved de Mænd, som ifølge Jagtloven af 8. Maj 1894 er beskikkede til at afløse Jagtretten, men undtagne fra Afløsning er Fiskerirettigheder, som er særlig Ejendomsret undergivne eller grunder sig paa Lov eller Privilegier. I Lovforslaget foreslaas nu, at Afløsning skal foregaa ved Landvæsenkommissionen, hvorhos Rettigheder, som er særlig Ejendomsret undergivne, samt Rettigheder, som bestaar ifølge Privilegier, foreslaas inddraget under Afløsningen. Undtaget bliver saaledes kun Fiskerirettigheder, som bestaar ifølge Lov. Ifølge den nugældende Lov er kunstigt anlagte Damme (Dambrug) og andet lignende ikke undergivne de almindelige Regler som f. Eks. Bestemmelser om Fredning, Maal, Forurening af Fiskevand m. m. Det foreslaas nu, at Forureningsbestemmelsen — jvfr. den gældende Lovs § 5 og Lovforslagets § 9 — gøres anvendelig ogsaa overfor slige Anlæg. Ifølge den nugældende Lov er Bestemmelserne om Maal, Fredning og Forurening ikke anvendelige overfor Moser, Kanaler og lignende. Det foreslaas nu, at disse Bestemmelser skal gælde ogsaa for Fisk fra saadanne Vande. Jeg finder, at det er absolut rigtigt, at denne Bestemmelse er kommet ind, for naar Fisken er fanget, kan man ikke se, fra hvilket Vand den er fanget, og det kan saa udmærket godt ske, at der i Kanaler og Moser, der grænser til Aaer og Søer, kan være Fiskeri. I § 1, 8de Stykke, er der en ny Bestemmelse, som tilsigter at give Hjemmel til at inddrage dertil egnede Dele af Soterritoriet under Ferskvandsfiskeriloven. Eventuelt vil Erstatning, som der kan være Tale